

Kapitulní konsistoř v Brně

č. j. 7831 ze dne 6. 12. 1945

Nihil obstat:

Dr Carolus Skoupý,
censor.

Imprimatur:

Dr Josef Kratochvíl,
vicarius capit.

Cena 6 Kčs

Vytiskl Typos v Brně.

KOLEDNÍČEK

1945

VYDALA BRNĚNSKÁ TISKÁRNA V BRNĚ

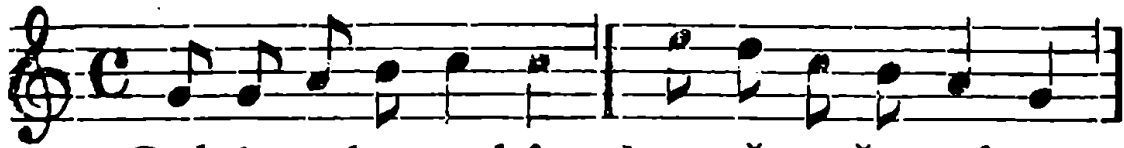
KOLEDNÍČEK

SBÍRKA VÁNOČNÍCH KOLED

1945

Nakladatelství Brněnské tiskárny v Brně

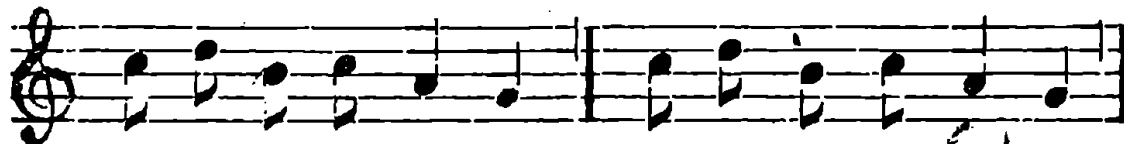
Co kdys od proroků.

1. Co kdys od proroků slav-ně zvěstováno,

ve městečku judském již je vy-ko-ná-no:

po-ro-di-la Pan-na Bohem po-žeh-ná-ná

svě-ta Spa-si-te-le, Boha vlidském tě-le.

2. Veselí se měsíc - s hvězdičkami všemi, -
které jasnou tváří - dívají se k zemi; - hledí
z modré dáli - ku věčnému Králi, - právě zro-
zenému, - v jesle vloženému.

3. Zvučně prozpěvují - pluky rajských duchů,
- andělská ta píseň - lahodna je sluchu; - plesá
srdce Panny, - které do ochrany - dal Bůh svého
Syna, - Boha Hospodina.

4. Králi od východu - spějí ku Betlemu, -
pastýři se koří - Spasiteli svému. - Nuže, nemeš-

kejme, - i my chvatem spějme - poctít Pán
svého, - Krále andělského!

5. Kde ho nalezneme? - V chrámě, v jeho
stánku, - zde se ozvi naše - píseň o Beránku; -
vidímeť tu Krista, - jenž nám hody chystá, -
duševními zraky - pod prostými znaky.

6. Laskavě se na nás, - na své dítky dívá, -
ke stolu nás svému - milostně pozývá; - nuže,
poslechněme, - k stolu Páně jděme, - zkusit oné
slasti, - již dá v nebes vlasti!

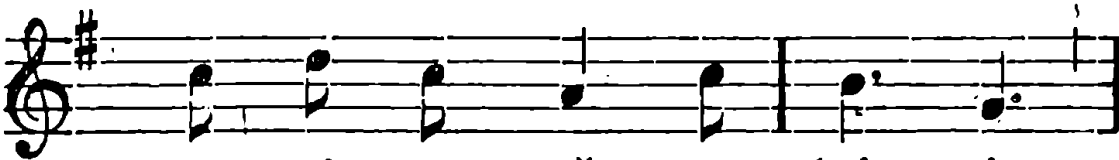
Co to znamená.

1. Co to zna-me-ná me-dle no-vé-ho?
Ne-vi-děl jsem tak ne-be ja-sné-ho,

hvě-zdy pře-krá-sně sví-tí,

mu-sí to ně-co bý-ti,

mu-sí to ně-co bý-ti.

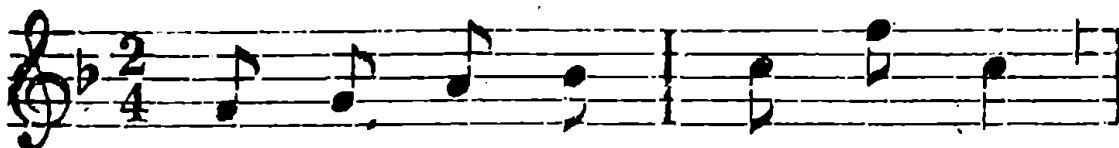
2. Ptáckové hlasem libým zpívají, - pastýři
o půl noci troubějí; - nikdy to nedělali, - [: by
v noci troubívali. :]

3. Anděl v oblacích krásný se snáší, - všemu
stvoření radost přináší: - „Sláva na výši Bohu,
- [: na zemi pokoj lidu!“ :]

4. Narodil se nám Král o půlnoci, - který
má nebe, zemi v své moci; - v Betlemě v jeslích
leží, - [: všechno tam k němu běží. :]

5. Buď za to chvála tobě, náš Králi, - že jsme
se toho hodů dočkali, - Božího narození - [: k na-
šemu potěšení. :]

Co to znamenati má?

1. Co to zna - me - na - ti má,
Hle, o - blo - ha je ja - sná,

prá - vě o půl - no - ci?
zá - ře vá - bí o - či,

a ne slý - cha - né ple - sá - ní

2. Ejhle, krásní andělé - libě prozpěvují, -
Kristův příchod k nám s nebe - radostně zvě-
stují, - že se nám spasení blíží, - trest prvního
pádu mizí, - povstaňme brzy! - [:Vzbůru,
vzhůru! Povstaňme brzy! :]

3. Chvála buď na výsošti - Bohu nebeskému, -
pokoj všem, jenž v zbožnosti - dík vzdávají
jemu; - radujte se, národové, - Ježíš se zrodil
v té době, - pospěšte k němu! - [:Vzhůru, vzhů-
ru! Pospěšte k němu! :]

4. Kvapte k městu Betlemu, - k lůžku Me-
siáše, - vzdejte čest, díky jemu, - Králi nebes
říše. - Najdete jej chudinkého, - v jesličkách

položeného - Krista Ježíše. - [:Vzhůru, vzhůru!
Chvalte Ježíše! :]

5. Povstaňte, bratři milí, - k Ježíši pospěšme,
- neprodlévejme chvíli, - jemu dary nesme. -
Písně radostné zpívejme, - chválu, díky mu
vzdávejme, - z něho se těšme! - [:Vzhůru,
vzhůru! K němu pospěšme! :]

6. Vítej nám, Spasiteli, - Pane Jezu Kriste, -
vítej, Vykupiteli, - zrozen z Panny čisté, - vítej,
rozkošné Děťátko, - libě pučící poupátko - z rů-
žinky čisté! - [:Vzhůru, vzhůru! Díky se
vzneste! :]

7. Krásní nebes ptáčkové, - Ježíškovi pějte,
- klaňte se, národové, - čest Pánu vzdávejte,
- sstupte s nebe, cherubíni, - služte Pánu, se-
rafíni, - libě zpívejte! - [:Vzhůru, vzhůru! Boha
vzývejte! :]

8. Jezulátko spanilé, - Králi nebes, země, -
krásné a ušlechtilé, - vzhlédni na své plémě. -
Slyš naše prozpěvování, - uděl nám své požeh-
nání, - Děťátko milé! - [:Vzhůru, vzhůru! Tě
velebíme. :]

9. Ó Matko, Panno čistá, - vroucně tě žá-
dáme, - oroduj u Ježíška, - ruce své vzpínáme.
- Matko, překrásná lilie, - libě vonná konvalie,
- tebe vzýváme. - [:Vzhůru, vzhůru! Ruce
vzpínáme! :]

10. Ježíši, Spasiteli, - tys života pramen, -
drahý Vykupiteli, - rozněť lásky plamen, -

přijmi nás pod svou ochranu, - otevři nám nebes
bránu - k tvé slávě. Amen. - [: Vzhůru, vzhůru!
Přijmi nás. Amen. :]

Den Božího narození.

1. Den Bo - ží - ho na - ro - ze-ní,
ve - sel - me se všech - ni ny-ní,

vy - je - vi - lo se spa - se - ní

a nám hří-šným vy-kou-pe - ní.

2. Ježíš Kristus, dítě malé - narodilo se v Bet-
lémě; - vyjevilo ...

3. V jeslích, v plénky obvinuté, - leží to dě-
ťátko milé; - vyjevilo ...

4. Maria, čistá Panenka, - tať jest jeho milá
Matka; - vyjevilo ...

5. Josef, stařec mysli milé, - chová dítě to
spanilé; - vyjevilo ...

6. Vůl a oslíček, hovádka, - jsou jeho dvoru
čeládka; - vyjevilo ...

7. Anděl pastouškům zvěstoval, - pokoj lidem oznamoval; - vyjevilo . . .

8. Tři králové též přijeli, - darů s sebou mnoho měli; - vyjevilo . . .

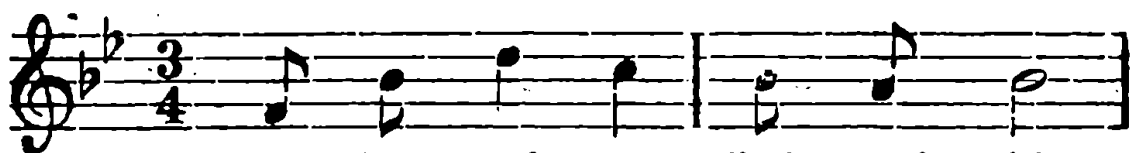
9. Buď tobě chvála na nebi, - Ježíši! Pane jediný; - vyjevilo . . .

10. Že ses ráčil naroditi, - k nám hříšným na svět přijíti; - vyjevilo . . .

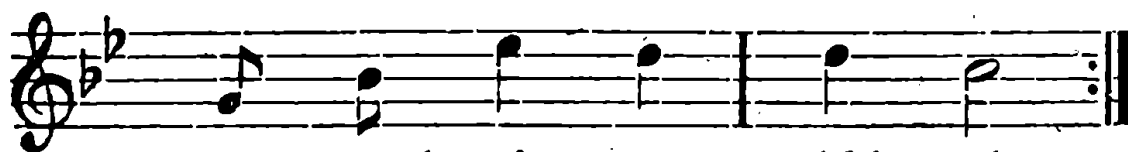
11. Jenž kraluješ, Bože, věčně, - přijmi od nás chválu vděčně; - vyjevilo . . .

12. Amen, Bože, rač nám dáti - s tebou v nebi přebývati; - vyjevilo . . .

Doba vánoční milá.

1. Do - ba vá - no - ční mi - lá
lá - ska Bo - ží spl - ni - la

už se k nám zas sklá - ní,
zbo-žných du - ší přá - ní:

z Pan - ny se na - ro - dil

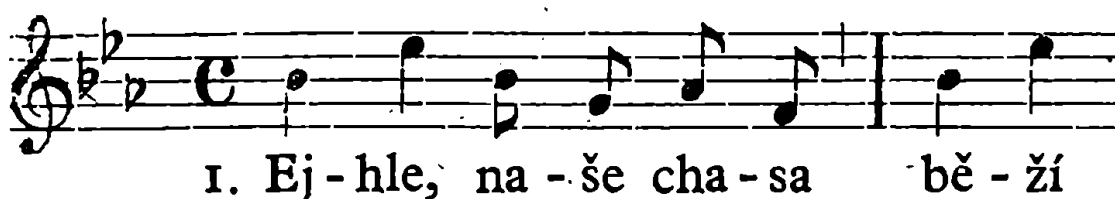
2. „Slovo Tělem se stalo - a přebývá s námi.“
- To se vše zvěstovalo - na betlemské pláni. -
Andělé plesali, - pastýři spěchali - uctít Spasitele.

3. Také my, ó Ježíši, - tobě se klaníme, -
dobrotu tvou nejvyšší - rádi velebíme, - neb
jsi s nebe sstoupil, - abys nás vykoupil - smrtí
svou předrahou.

4. V oltářní zde svátosti - přítomný Bože náš,
- z převelké laskavosti - v chlebě se tu skrýváš!
- Vroucně tebe ctíme, - pokorně prosíme: - mile
požehnej nás!

5. Chceme milovat jen tebe - po celý život náš,
- bojovat vždy pro nebe, - ctně žít po všechn
čas, - bychom v poslední den - uzřeli tě soud-
cem - milostivým k nám všem!

Ejhle, naše chasa.

ze sa - la - ša k Je - ží - ško - vi ma - lé - mu,

Kri - stu Pá - nu krá - sné - mu, k Ježíškovi

ma - lé - mu, Kri - stu Pá - nu krá - sné - mu;

ve zpě - vu dě - ku - jí, je - mu se

kla - ně - jí, a se vše - mi tvo - ra - mi,

ska - la - mi a ho - ra - mi ple - sa - jí.

2. Jděme a pospěšme, - též se mu klanějme!
 - [: On v městečku Betlemě - leží v prostičkém
 chlévě :] v jesličkách na seně, - jsou při něm
 andělé, - Josef, pěstoun Ježíše, - kolébá jej tam
 tiše, - Ježíše.

3. K nohám mu padněme, - dary obětujme
 [: jemu libě zpívejme, - ať se mu zalíbíme! :] -

Křesťané upřímní, - znejte dobrodiní, - že pro nás na zem sstoupil, - by nás všechny vykoupil - v trpění.

4. Drahé Jezulátko, - rozmilé Děťátko, -
[: zrozené jsi v chudobě, - trpíš vše dobrovolně, :]
- to pro nás, pro hřích náš, - bys vysvobodil nás. - Ty znáš srdce každého, - jak zlého, tak dobrého, - všechněch nás.

5. Ó milý Ježíšku, - podej nám ručičku; -
[: popřej nám tě kolébat, - vesele prozpěvovat :]
- Ježíšku rozmilý, - smiluj se nad námi, - naplň nás svou milostí, - uveď nás do radosti, - buď s námi.

6. Ó Panno Maria, - slavná matko milá, -
[: popřej nám své Děťátko, - spanilé Nemluvnátko, :] - objati, líbati, - chovati, zahřáti, - potom s ním přebývati - a s ním se radovati, - jej ctíti!

7. Zdrávas buď, Královno, - Krista Pána Matko, - [: plná milosrdenství, - též i dobrotivosti, :] - uslyš nás, pomni nás, - stůj při nás každý čas; - prosiž Synáčka svého, - Ježíška rozmilého, - vždy za nás!

8. Všichni svatí, prostě, - nám k tomu pomozte, - [: bychom s vámi bydleli, - věčně se radovali;:] - to sobě žádáme, - společně přejeme, - řkouce: Amen, náš Pane, - že se to jistě stane, - doufáme.

Hopsa, pacholátka.

1. Hop-sa, pa-cho - lát - ka, spo-lu i děv-

čát - ka, po-spě - šme k jes - li - čkám,

spa - se - ní při - šlo k nám; hopsa, hopsa,

la, la, la, hop-sa, hop-sa, la, la, la.

2. Hopsa, hopsa znovu, - vzdejme chvály
Bohu, - to králi novému, - z Panny zrozenému;
- hopsa ...

3. Hopsa s pastuškami, - spolu s nebešťany
- čest, chválu vzdávejte, - radostně zpívejte:
- hopsa ...

4. Budiž Bohu chvála, - na výsostech sláva,
- pokoj zde na zemi, - v celé české zemi; -
hopsa ...

Chtíc, aby spal.

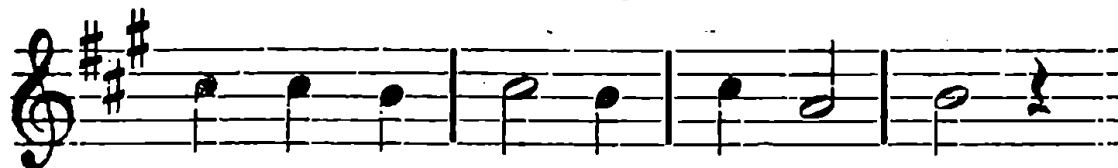
1. Chtíc, a-by spal, tak zpí-va - la
Mat-ka, jež po - no - co-va - la,

sy-ná-čko - vi
mi-lá-čko - vi: „Ny-nej, roz-koš-né

dě-tát - ko, Sy-nu Bo - ží!

Ny-nej, ny - nej, ne-mluv-ňát-ko,

svě - ta zbo - ží!

2. Tobě jsem lůžko ustlala, - Spasiteli, - tvory
k tvé chvále svolala, - Stvořiteli! - Nynej, krásno
a kořuno - svrchovaná, - nynej, milujících
ceno - zaslíbená!

3. Nynej, ta jest matky žádost, - holubičko!
- Nynej, všech andělů radost, - má perličko! -

Slávy, chvály vždy nabudeš - od matičky, -
když se vyspíš, jísti budeš - med včeličky.

4. Ó fialo, ó lilium, - ó růže má! - Nynej,
vonné konvalium, - zahrádko má! - Ó loutno
má, labuti má, - můj slavičku! - Nynej, líbezná
harfo má, - můj věnečku.

5. Na dobrou noc dej hubičku, - nynej, dítě;
- kolébat bude matička, - nynej tiše! - Spi, mi-
láčku! Umlkněte, - andělové, - se mnou k Bohu
přiklekněte, národové!“

(Na tentýž nápěv se zpívá píseň: „Zpívala Synu
Matička“ na str. 47.)

Já bych rád k Betlemu.

1. Já bych rád k Be-tle-mu, k Je-ží - šku

ma - lé - mu. Mám do - ma

kře - pe - li - čku a pěk - nou

že - žu - li - čku, ty je - mu od - ve - du.

2. Bu - de že - žu - li - čka vy - rá - žet

3. Bu - de kře - pe - li - čka vy - rá - žet

Je - ží - ška, u hla - vi - čky je - ho

Je - ží - ška, u hla - vi - čky je - ho

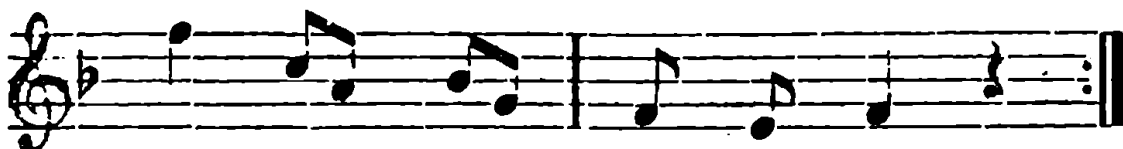
se - dá - vat, lí - be - zně mu bu - de

se - dá - vat, pět pe - něz mu bu - de

ku - ká - vat: „Ku - ku - ku! Ku - ku - ku!

čí - tá - vat: „Pět pe - něz! Pět pe - něz!

Zdráv bu - diž, Je - ží - šku!“

Ach, kéž jsem v ne - bi dnes!“

Jak jsi krásné, neviňátko.

1. Jak jsi krá-sné, ne - vi - ňá-tko,

v prostřed bí-dy ne - bo - žá-tko, před tebú

pa - dá-me, da - ry své sklá-dáme.

2. Já ti nesu dvě kožíčky, - by zahřály tvé
údičky. - Já zas trochu mlíčka, - by kvetla tvá
líčka.

3. Já ti nesu veselého - beránka ze stáda
svého; - s ním si můžeš hráti, - libě žertovati

4. A co my ti, nuzní, dáme? - Darovati co
nemáme; - my ti zadudáme, - písňě zazpíváme

5. Pastuškové mu dudají, - zvuky dud sa
rozléhají; - slavně dudy dujú, - všeci prozpěvují.

6. Měj sa dobře, Jezulátko, - přespanilé pa-
cholátko! - S tebú sa lúčíme, - Bohu porúčíme.

Ježíška přivítejme.

1. Je - ží - ška při - ví - tej - me,
lá-skou se k ně-mu znej - me,

po-klo-nu slu-šnou čin - me,

z vrou-cí-ho srd - ce rce - me: „Ó,

ví - tej, náš mi - lý Spa - si - te - li!“

2. Aj, zněte harfy zlaté - v andělů ruce svaté,
- oslavte duchů Krále - a zvučte, neustále: -
Ó, vítej, náš milý Spasiteli!

3. Včeličky med svůj sladký - sneste v klín
božské matky, - by z vašeho mu díla - lahůdku
připravila. - Ó, vítej . . .

4. Přileťte, slavičkové, - a všichni zpěváčkové,
- čest máte tomu vzdáti, - jenž krmí vás i šatí.
- Ó, vítej . . .

5. Zavějte, větéřkové, - přineste jaro nové -
a vůni z luk a háje - do chudé vějte stáje! -
Ó, vítej . . .

6. My nad vše nad stvoření - mějme se k osla-
vení - milého Spasitele - a pějme z duše vřelé:
- Ó, vítej . . .

7. Plesejme velcí, malí: - „Ježíšku, nebes
Králi, - tys naše potěšení, - všech duší obla-
žení.“ - Ó, vítej . . .

Místo Betlema.

(K požehnání.)

1. Mí-sto Bet-le-ma po-spěš-me k ol-tá - ři

a na ko - le - na pad-ně-me s pa-stý-ři

před zde pří - tom-ným Je-ží-šem v Svá-

to - sti v po - ní - že - no - sti.

Jiný nápěv:

1. Mí-sto Be - tle-ma po-spě-šme k ol-

tá - ři a na ko - le - na

pa-dně-me s pa - stý - ři před zde pří-

tom-ným Je - ží - šem v Svá - to - sti

v po - ní - že - no - sti.

2. Tak nás miloval, s nebe na zem sstoupil, -
se obětoval, aby nás vykoupil, - od narození
snášel sám úzkosti - naší bytnosti.

3. V jesličkách ležel při svém narození, -
na kříži umřel pro naše spasení, - nám se zane-
chal v oltářní Svátosti - z pouhé milosti.

4. Dobrý Ježíši, milý Spasiteli, - rač naší duši přidat svaté síly, - ať následujem vždycky tvé jednání, - dej požehnání! †

5. Den po dni k smrti, k tobě se blížíme, - ach, rač popřáti, ať tě tam spatříme, - v betlemě rajském tobě věčné díky - vzdáme na věky.

6. Zatím zde v chrámě tebe navštěvovat, - tobě se klanět chcem, tobě děkovat; - dej, by v nás hořel k tobě lásky plamen bez konce. Amen.

Na nebi andělé.

1. Na ne - bi an - dě - lé, zpí - va - jí

ve - se - le, že v je - slích dě - řá - tko,

ma - lé Je - zu - lá - tko, spo - čí - vá

spa - ni - lé, spo - čí - vá spa - ni - lé,

spo - čí - vá dnes pře - spa - ni - lé.

2. Pastýři spěchají, - dary mu dávají, - z Je-
zulátka tváře - svítí zlatá záře, - [: ručky jim
žehnají, :] - ručky svaté jim žehnají.

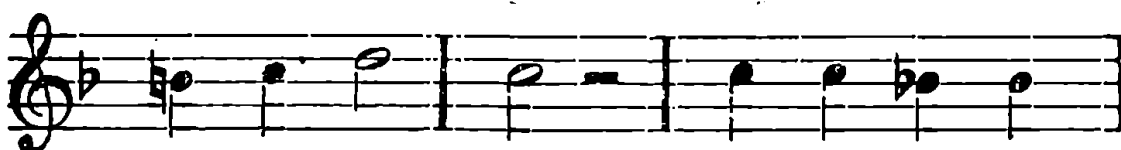
3. Tři králové z dáli - po něm se též ptali, -
až jim hvězda cestu - ukázala k městu, - [: dary
své mu dali, :] - dary své mu tam pak dali.

4. Co my tobě dáme? - Sami nic nemáme, -
čistounkou dušičku - jako holubičku - [: tobě
zachováme, :] - dušičku svou zachováme.

Narodil se Kristus Pán.

1. Na - ro - dil se Kri-stus Pán,

ve - sel - me se, z rů - že kví - tek

vy - kvet nám, ra - duj - me se!

Z ži - vo - ta či - sté - ho, z ro - du krá - lov -

ské - ho, nám, nám, na - ro - dil se!

2. Jenž prorokován jest, - veselme se, - ten
na svět poslán jest, - radujme se! - Z života ...

3. Člověčenství naše, - veselme se, - ráčil vzíti
na se, - radujme se! - Z života ...

4. Goliáš obloupen, - veselme se, - člověk
je vykoupěn, - radujme se! - Z života ...

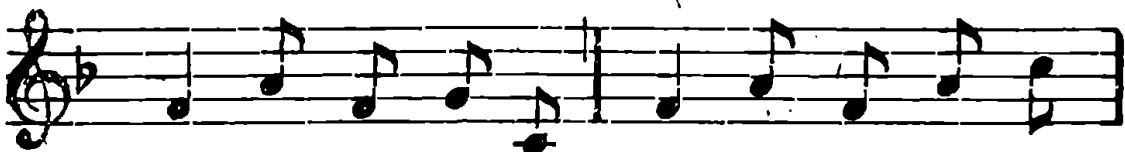
Nesem vám noviny.

1. Ne - sem vám no - vi - ny,
z be - tlem - ské kra - ji - ny,

po - slou - chej - te, Slyš - te je pil - ně
po - zor dej - te!

a ne - o - myl - ně, slyš - te je pil - ně

a ne - o - myl - ně, roz - jí - mej - te!

2. Syna porodila čistá Panna, - v jesličky vložila Krista Pána, - [: jej obvinula a zavinula :] - plenčičkama.

3. K němužto andělé s nebe přišli, - i také pastýři jsou se sešli; - [: jeho vítali, jeho chválili, :] - dary nesli.

4. Anděl Páně jim to sám přikázal, - když se jim na poušti všem ukázal, - [: k Betlemu jíti, neprodlévati. :] - hned rozkázal.

5. Ejhle, při Kristově narození - stal se div veliký v okamžení, - [: nebo moc tmavá se proměnila :] - v světlo denní.

6. Andělé v oblacích prozpěvují, - narození Páně ohlašují, - [: že jest narozen, v jeslích položen, :] - oznamují.

7. Též i my, křesťané, nemeškejme, - k těm svatým jesličkám pospíchejme, - [: Ježíše svého, Pána milého :] - přivítejme.

8. Vítej nám, Ježíšku, s nebe daný, - jenž jsi se narodil z čisté Panny, - [: pohlédni na nás a přijmi od nás :] - tyto dary.

9. S nebe jsi sstoupil k nám z pouhé lásky, - krásné Jezulátko, kvítku rajský! - [: Jak jsi spanilý a ušlechtilý, :] - celý krásný!

10. Tak jsi svůj lid sobě zamiloval, - žes proň ani nebe nelitoval; - [: sstoupil jsi s nebe, abys sám sebe :] - obětoval.

11. Přijmi ty nábožné dary od nás, - milostivý Králi a Pane náš! - [: Svoje poddané, tobě oddané, :] - předobře znáš.

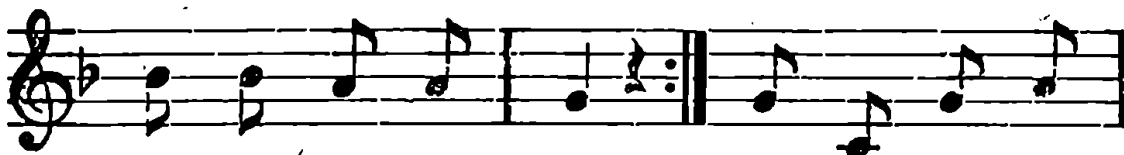
12. Děkujem ti za tvé narození, - které nám přineslo vykoupení, - [: na které jistě čekalo lidské :] - pokolení.

13. Žádáme s upřímnou zkroušeností, - abys nás uvedl do radosti - [: tam, kde přebýváš, slávy požíváš :] - na věčnosti.

Novina velmi dobrá.

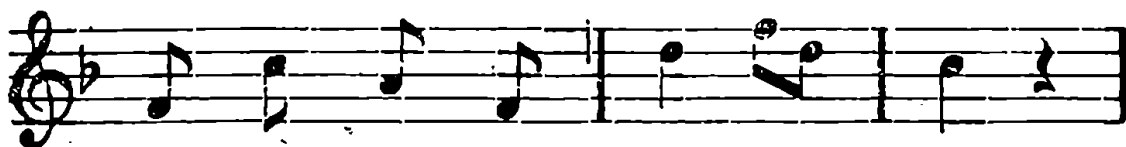
1. No - vi - na vel - mi do - brá
že Pan - na po - ro - di - la

nám zvě-sto - vá - na, a to v městeč-
nám Kri-sta Pá - na,

ku Be - tle - mě, le - ží tam v chlé-

vě na se - ně Dě - ťát - ko,

kte-ré se má na-zý-vat Je - zu-lát - ko.

2. Na svět přišel v chudobě - velmi pokorně
- Bůh v způsobě člověka, - sám dobrovolně,
- aby se to naplnilo, - co předpověděno bylo, -
že přijde, - který potře hlavu ďábla, - nám s nebe.

3. Jaká radost se nám teď - všechněm zvě-
stuje, - od anděla pastýřům - se oznamuje, - že
se narodil Spasitel - všeho lidu Vykupitel, -
Syn Boží, - ať mu každý s ochotností - hned
slouží.

4. Následujme pastýře - již chvátající, - a
k městečku Betlemu - pospíchající, - pojdme,
vizme, co se stalo, - co se jim též zvěstovalo -
andělem, - nebt' jest celý osvícený - Betlemem.

5. Vizme, jaké místo Bůh - sobě vyvolil, -
v němž náš milý Spasitel - byl se narodil; -
v chatrném chlévě v Betlemě - spočívá Král
nebes, země - v jesličkách, - obvinutý něžně
v chudých - plénčičkách.

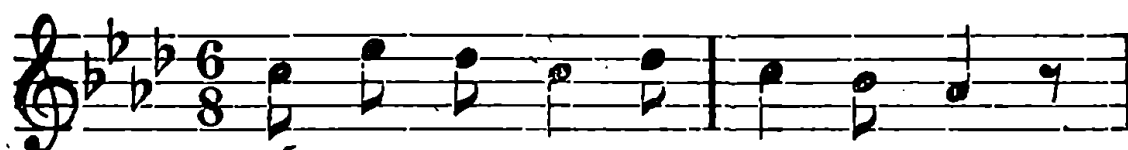
6. Pochválen buď, Ježíšku - neposkvrněný,
- z čisté Panny Marie - nám narozený! - Radujme

se všichni nyní, - cherubíni, serafíni, - že sám Bůh - člověčenství na se přijal, - smazal dluh.

7. Slunéčko i hvězdičky - také plesají - a z jeho narození - teď radost mají. - Také my již radost mějme, - jemu vesele zpívejme: - „Ježíšku, - věnujeme tobě tuto - písničku!“

8. My chceme dnes tobě chválu - prozpěvovati, - za tu lásku velkou k nám - poděkovati; - pročez věrně v každé době - chceme sloužiti jen tobě, - jak žádáš, - **neb** se nám chceš odměniti - v nebi zas.

Ó svatá dobo vánoční.

1. Ó sva - tá do - bo vá - no - ční,

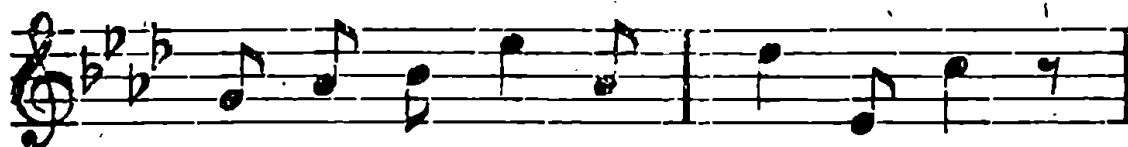
kdy v tem - né chví - li půl - no - ční

se Be - tlem ná - hle v zá - ři skvěl,

že na - ro - dil se Spa - si - tel,

a zpěv a ples tu za - zní - vá,

že vy - šla hvězda zá - ři - vá.

2. Ó světlo lásky přeskvělé - nám s nebe.
nesou andělé - a míru blaha libý květ, - že zlatá
záře líbá svět, - že svět se v slasti rozepěl: -
„Nám narodil se Spasitel!“

3. Ó záři, světlo lásky té, - jež nesou s nebe
andělé, - a padni v srdce lidem všem, - ať blahý
mír nám údělem; - nuž, pějme, jati hluboce: -
„Ó svaté, blahé vánoce!“

Panna Maria vložila.

1. Pan-na Ma-ri - a vlo - ži - la

Dě - tát - ko v je - sli - čky

a mi - le k ně-mu pra - vi - la:

„Spi, Syn-ku ma - li - čký,

spi, Syn - ku ma - li - čký!“

2. Mamička tvoje chudá je - a nemá pří-
střeší, - přec v jesle tebe ukryje - a písni potěší.

3. Však andělkové v obláčku - vyzlatí chudý
stan, - kde v bídě, roven žebráčku, - spočívá
světů Pán.

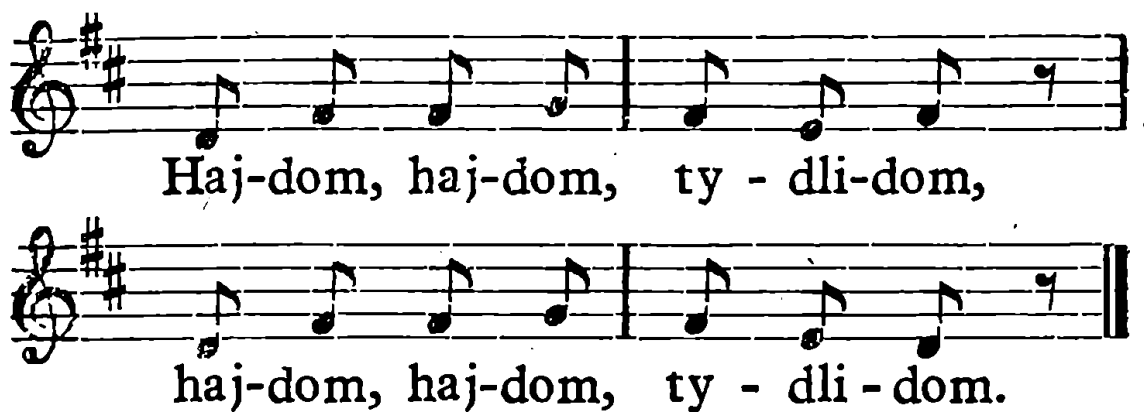
Pásli ovce Valaši.

Pá - sli ov - ce Va - la - ši

při be-tlem-ském sa - la - ši.

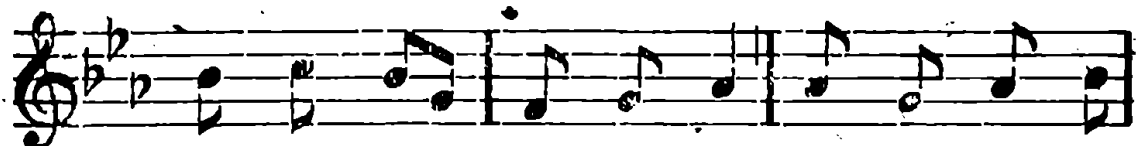
2. Anděl se jim ukázal, - do Betlema jim kázal.
3. A tam běžte, pospěšte, - Ježíška tam najdete.
4. A on leží v jesličkách, - obvinutý v plencičkách.
5. Maria ho kolíbá, - svatý Josef mu zpívá.
6. Hajej, dadej, synu můj, - svatý Josef, pěstoun tvůj.
7. Maria se starala, - kde by plének nabrala.
8. Utrhneme z růže květ, - obvineme celý svět.

Pojďte všichni k jesličkám.

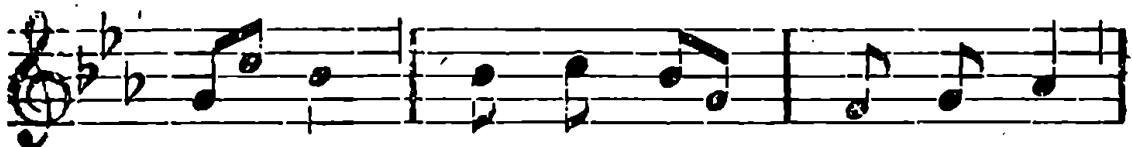

při-šel k nám, dí-ky je - mu vzdej-te!

Ví - tej nám, ví - tej nám, dí - tě ne - bes

krá - sy, svě - ta všem kon - či - nám

vze - šlo svě - tlo spá - sy.

2. Všechno Pána velebí, - andělů sbor jásá:
- Sláva Bohu na nebi, - lidstvu přišla spása! -
Vítej nám . . .

3. Tmavá noc se mění v den, - zpěv zní
s hvězdných říší, - betlemský lid, ustrašen, -
patří k nebes výši. - Vítej nám . . .

4. Anděl jim se zjevuje, - novinu jim praví, -
narození zvěstuje - Pána věčné slávy. - Vítej
nám . . .

5. Do jesliček položen, - v nebi trůn má zlatý,
- v chudobě ač narozen, - Bůh je nejvyšší svatý. -
Vítej, nám . . .

6. Před tebou se koříme, - božské krásné
robě, - v lásce se ti klaníme, - dary nesem tobě.
- Vítej nám . . .

Poslechněte, národové.

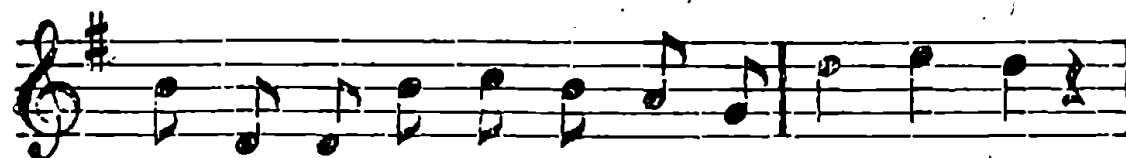
1. Po - sle-chně - te, ná - ro - do - vé,

pravím vám: Na-ro-dil se nám v Be-tle-mě

Kristus Pán. Spěšně jdě-te, ne-me-škej-te,

to Dě-tá-tko při-ví - te-jte pře-mi - lé,

neb se z lásky knám snížilo v té chvíle!

2. Anděl Páně „Gloria“ prozpěvuje, - narození Ježíška oznamuje: - „Hle, tam v tom městě Betlemě - leží v jesličkách na seně Ježíšek, - [: jeho lůžko zahřívá vůl, oslíček.“ :]

3. Ten jest náš dle svého Božství Stvořitel - a v novém tom narození Spasitel, - který někdy umučený - svět vykoupí zavržený na kříži - [: a tak všechnu ďábelskou moc poníží. :]

4. Toto Dítě jest Bůh pravý, přesvatý, - od Boha Ducha svatého počatý. - Sláva tobě, Pane Kriste, - jenž ses zrodil z Panny čisté, Ježíši, - [: tobě patří věčná čest, ó Nejvyšší!:]

5. Pojdme, bratři, do Betlema v rychlosti, - přivítejme to Děťátko s radostí: - „Vítej, milé, ušlechtilé, - ode všech očekávané Děťátko, - [: s pastýři tě vítáme, Nemluvnátko!“:]

6. Když pak šťastně ku Betlemu přijdeme, - hned tam všichni na kolena padněme, - řkouce: „Ty jsi přišel s nebe, - abys daroval nám sebe, Ježíšku, - [: přijmi za to v oběť naši dušičku.“:]

7. Vítej, Synu z Panny čisté, Marie, - tebe, Bože, nám seslaný, vzýváme; - srdce čisté obětujeme - a zlý život napravujeme, křesťané, - [: on je náš Pán, on je náš král, dán s nebe!:]

Pospěšte, pacholátka.

1. Po - spě - šte, pa - cho-lá-tka,
po - běh - ně - te, děv-čá-tka,

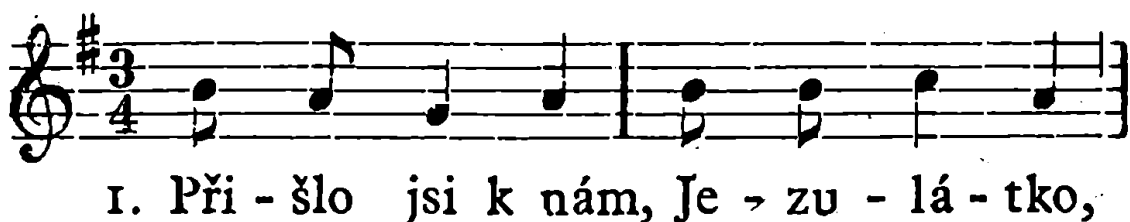
když se vši-chni se - jde-me,

2. K dítěti nebeskému, - panáčkovi hezkému,
- ponese mu dary, - [: jablička nové, starý. :]

3. Kdo chce tam s námi jít, - musí malč-
kým být, - [: sice ho od jesliček - zažene vůl,
oslíček. :]

Přišlo jsi k nám, Jezulátko.

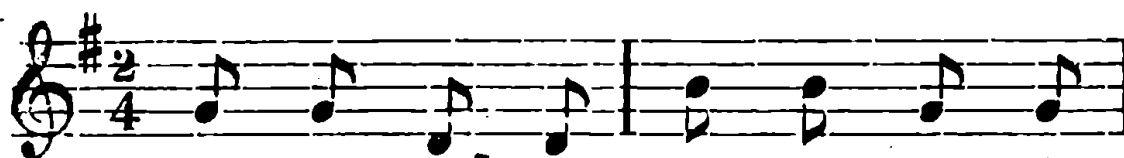

Při-šlo jsi k nám, Je - zu - lá - tko!

2. Rač zrcadlem nám vždy býti, - dle tvých
ctností dále žíti, - ať jsou čisté naši dnové, -
ať žijem co andělové! - Rač zrcadlem nám vždy
býti!

Půjdem spolu do Betlema.

1. Pů-jdem spo - lu do Be - tle - ma,

duj - daj, duj - daj, duj - daj-dá!

Je - ží - šku, pa - ná - čku,

já tě bu - du ko - lé - ba - ti,

Je - ží - šku, pa - ná - čku,

2. Začni, Kubo, na ty dudy: - dujdaj, dujdaj, dujdajdá! - Ježíšku ...

3. A ty, Janku, na píšťalu: - hudli, tydli, hudlidá! - Ježíšku ...

4. A ty, Vávro, na tu basu: - ruma, ruma, rumadá! - Ježíšku ...

Sem, pastýři, pospíchejte.

a k je - sli - čkám Je - ží - ško - vým

hned po - spí - chej - te, při - ví - tat jej

2. Zrodil se nám vykoupit nás, všechen hříšný lid, - učením svým osvítit nás, dát nám v nebi byt; - proto máme toužiti - jeho vůli plniti, - jemu sloužiti.

3. Vítán buď, ó nejsvětější, Kriste Ježíši! - Ty jsi základem spasení všech našich duší! - Vítej nám, ó nejdražší, - pokrme náš nejsladší, - milý Ježíši!

4. Jděte chudí pastuškové, sobě pospěšte - a Ježíška zrozeného v chlévě hledejte, - jak jen ho naleznete, - o něm vědomost dejte, - mu se klanějte.

5. Neboť my se jemu chceme také klaněti - a všechny svoje úzkosti mu přednášeti; - doufáme, že on, Pán náš, - pod ochranu vezme nás - ve vší těžkosti.

6. Kriste, Králi nejmnocnější, uděl milosti; - budiž nám vždycky přítomen s božskou pomocí! - Čiň to pro své zrození, - dej hříchů odpuštění, - tys všemohoucí!

7. Sklonil ses, ó milý Pane, k nám bídným tvorům, - spasení nám zajišťuješ, pozemským synům; - to v nebeské radosti, - kde všeho do sytosti - je v blaženosti.

8. Ó Ježíšku, pravý Bože, odpusť nám viny, - které my lidi pácháme každé hodiny! - Uděl nám všem milosti, - dej bohatu být v ctnosti, - tobě k radosti!

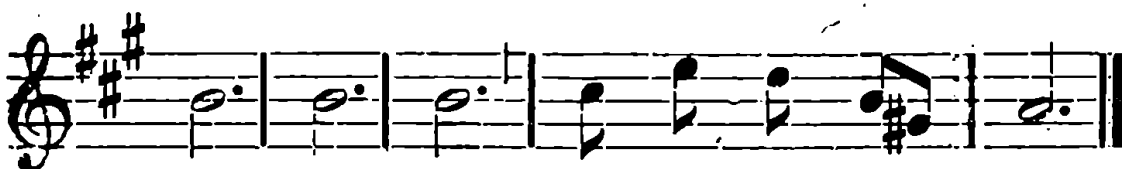
Sem pospěšte, ptáčátka.

1. Sem po-spěš-te, ptá-čá-tka, zví-řá-tka,

zpí-vej - te u dě - řá-tka, dě-řát - ka:

spi, spi, spi, náš Je - ží - šku, spi.

2. Sem, sem, jarní slavičku, čížíčku, - zpívej libou [: písničku, :] - spi, spi, spi, - náš miláčku, spi.

3. Sýkorka ho [: vítá k nám: :] - Ty jsi všeho [: světa Pán, :] - spi, spi, spi, - náš panáčku, spi.

4. Zezulenka [: mu kuká, :] - a holoubek [: mu vrká, :] - spi, spi, spi, - dítě, sladce spi.

5. Přiběhl i [: zajíček, :] - poklekl [: u jesliček, :] - spi, spi, spi, - věčný králi, spi.

6. Dej, zajíčku, [: kožíšek, :] - zimu snáší [: Ježíšek, :] - ať spí, spí, - ať v teplíčku spí.

7. Kdož mě srstí [: přiodil, :] - než ty, jenž - jsi [: mě stvořil? :] - ach, spi, spi, - Stvořiteli, spi.

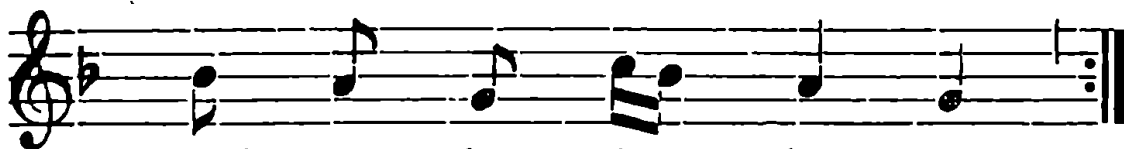
8. Co jsi mi dal, [: vem si zas, :] - dám se
svléci [: každý čas; :] - spi, spi, spi, - mocný
králi, spi.

9. 'Všechno, co kde [: živo jest, :] - prokazuje
[: Bohu čest, :] - spi, spi, spi, - dobrý Bože, spi.

S pastýři teď o závod.

1. S pa - stý - ři teď o zá - vod
tam se po-kloň lid - ský rod

spěj - me ku Bet - le - mu,
Kri - stu zro - ze - né - mu;

lid - stva ples za - zněj dnes

s an - děl - ský - mi sbo - ry

přes do - ly a ho - ry!

2. Ejhle, dítě v jesličky - tvrdé položené, -
nad ním chléva chůdičký - krov se nuzně klene;
- v plenky jen přioděn, - ale krásný, svěží -
nebes Král tu leží.

3. Víme, proč se snižuješ, - nejvyšší náš Pane: -
chudým důkaz dáti chceš - lásky svrchované; -
vzdorný pych tvorů svých - učíš v ponížení -
nésti břímě denní.

4. Počínaje trpěti - bídu zemských tvorů, -
již se stáváš obětí - Adamova vzdoru; - vymá-
háš, Pane náš, - statky nad vše dražší: - věčnou
spásu naši.

5. Nuže, ke tvým jesličkám - vroucně po-
klekáme, - bys dal hojnou milost nám, - úpěn-
livě lkáme; - sejmi již naši tíž, - učiň, ať jsme
prosti - hříšné poddanosti.

6. Budiž Otci sláva, dík, - sláva buď i Synu,
- jenžto jsi náš prostředník, - jde smýt naši vinu;
- pozdravme, oslavme - také z duše celé - Ducha
Těšitele!

Svatou dobu již tu máme.

1. Sva-tou do - bu již tu má - me
pro-tož rá - di za - zpí-vá-me:

z nej - mi - lej - ších svát - ků,
„Slá - va Je - zu - lá - tku!

Slá - va Je - zu - lá - tku!“

2. Ve městě i ve vûkolí - všichni lidé spali, -
pastýřové v širém poli - [: o své ovce dbali. :]

3. Znenadání o půl noci - divné slyšet hlasy,
- nebe skví se božskou mocí: - [: radujte se
s námi! :]

Tichá noc.

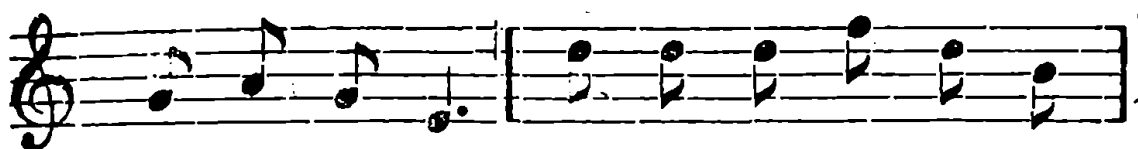
1. Ti-chá noc, sva-tá noc. Spá-nek vše

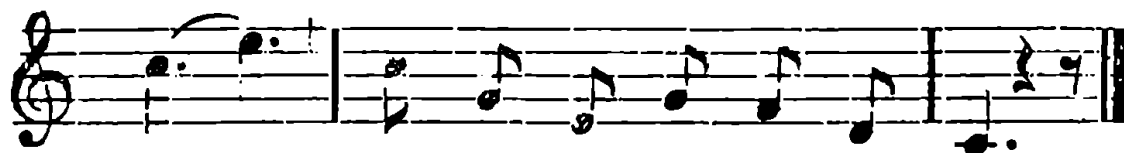
jal v svou moc, je - nom Jo - sef bdí,

Ma - ri - a s ním na - de Je - ží-škem,

Dí-tě-tem svým. V jesličkách Dě-ťá-tko

dlí, jak pou-pě v lístečkách spí.

2. Tichá noc, svatá noc! - Lásky, hle, Boží moc - káže andělům s nebe se snést, - věstit pastýřům blahostnou zvěst. - Kdo dobrý, každý ji slyš: - Spasitel zrodil se již.

3. Tichá noc, svatá noc! - Lásky, hle, Boží moc - právě zjevila lidem svůj čin, - že se narodil věčný Bůh Syn, - dítětem se maličkým stal, - by nám ráj ztracený dal.

Veselé vánoční hody.

1. Ve-se-lé vá-no-ční ho-dy,

zpí-vej-te, dí-t-ky, ko-le-dy,

o tom, co se vsku-tku sta - lo,

že se lidem na-ro-di-lo dě-ťá-tko.

2. Onoť světa Spasitelem, - Slovo učiněné tělem, - Syn Boží a Syn člověka, - Otec budoucího věka, - Děťátko.

3. Jehož Panenka počala, - v zimě v chlévě porodila, - položila do jesliček, - obvinula do plenčiček - Děťátko.

4. Volek, oslíček tu stáli - a na Pána jsou dýchali, - zahřívali nemluvnátko, - roztomilé pacholátko, - Děťátko.

5. Slunce stvořils a hvězdičky, - zde ve tmě ležíš maličký; - ty, jenž světu oděv dáváš, - sám jsi nahý a nic nemáš, - Děťátko.

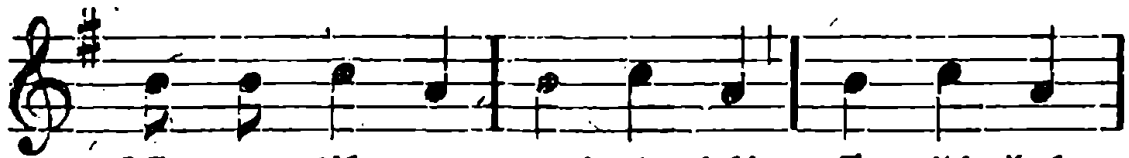
6. Chudí duchem pastuškové - zaplesali chvály nové: - „Vítej k nám, andělský Králi, - tebe jsme zdávna žádali, - Děťátko.“

7. S nimi také k tobě jdeme - a z tebe se radujeme; - vítej, slávo andělíčků, - Synu Boží, náš bratříčku, - Děťátko!

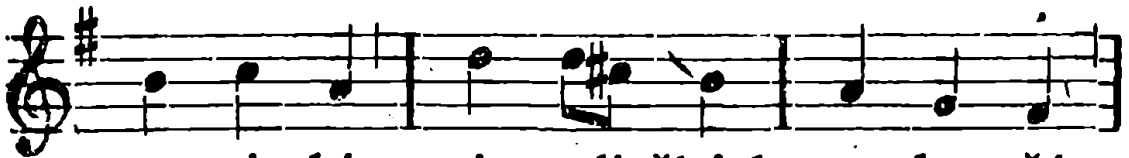
Veselte se.

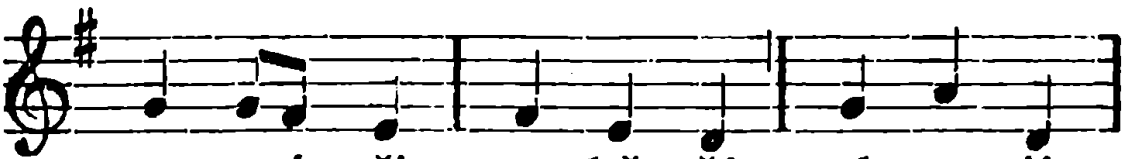
1. Ve - sel - te se, ra - duj - te se!

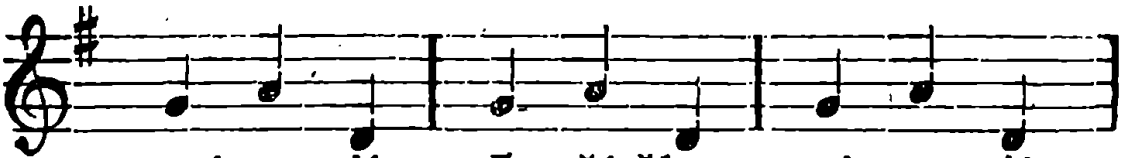
Na - ro - dil se v té chv í - li Je - ž í - šek

roz - mi - lý, v je - sli - čkách on le - ž í,

pa - stý - ři tam bě - ž í, ple - sa - jí,

zpí - va - jí, Je - ž í - ška ví - ta - jí,

ví - ta - jí.

2. I my děti - chcem tam spěti, - Ježíška
vítati, - jemu zazpívati: - Ježíšku maličký, -
měj vždy rád dětičky! - Srdečko, dušičku -
dáme ti, Ježíšku, - Ježíšku!

Vítaný buď, Ježíšku.

(K požehnání).

1. Ví - ta - ný buď, Je - ží - šku,
po-dej nám svou ru - čí - čku,

v ol - tá - řní Svá - to - sti,
vzá - cný ne - bes Ho - sti,

z Pan-ny na-ro - ze-ný, v je-sli-čky vlo-

že - ný, po-kla-de náš dra - hý!

2. My k tobě přicházíme v tomto našem chrámě - a tebe velebíme v oltářním betlemě; - vyslyš naše prosby, - zbav nás světa zloby, - kvítečku spanilý!

3. Spasiteli nejdražší, Vykupiteli náš! - Ochraňuj duši naši v tento vánoční čas. - Popřej nám milosti - v oltářní Svátosti, - račiž požehnat nás! †

4. Zachovej nás v milosti, Ježíši rozmilý, - bychom tebe s radostí zde v chrámě hledali, - v betlemě to časném - a kdysi i věčném - radovat se mohli.

Vzhůru, bratři milí.

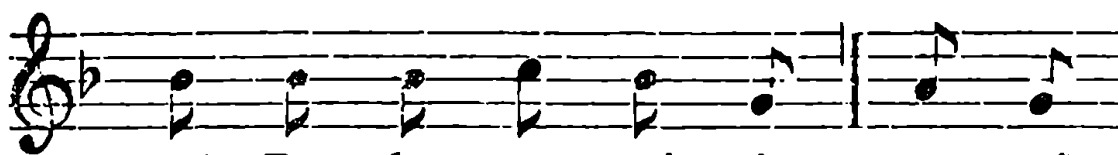
1. Vzhů-ru, bra-tři mi-lí, v té - to

no-ční chví-li, an-děl Pá-ně zpí-vá

Glo - ri - a. Aj, co má to bý - ti,

nad Be - tle-mem sví - tí, no - cí

tma-vou hvě - zda zá - ři - vá.

2. Zaplesaly hory - s andělskými sbory, -
u Betlema jásá Gloria, - v jeslích dítě krásné,
- jako slunce jasné, - matkou jeho Panna Maria.

3. S andělskými davy - Pánu věčné slávy -
zazpívejme všichni Gloria, - vítej, Jezu Kriste,
- Synu Panny čisté, - vítej, spáso naše jediný!

Zpívala Synu Matička.

(Nápěv jako u písně „Chtíc aby spal“ na str. 14.)

1. Zpívala Synu Matička, - chtíc, aby spal;
- byla to píseň sladičká, - Pán naslouchal: -
„Ježíšku, milé Děťátko, - sen libý sni, - při-
kvapí na tě zakrátko - řad těžkých dní.

2. Uhlídej ve snách rajský kraj, - hlas Otcův
slyš, - všecko to blaho, celý ráj - zjev nebes
říš; - na zemi tebe nečeká, - než trudů tíž, -
není ta chvíle daleká, - kdy vezmeš kříž.

3. Uhlídej tam, jak z růžoví - kruh andílků -
uplétá vínek nachový - ti na čítku: - brzo tě
jme jak lítá saň - dav katanů, - korunu z hloží
na tvou skrář - dá v pohanu.

4. Ve snách tě šarlat přioděj, - v němž zlato
tkví, - jablko zlaté v ručkách měj, - znak krá-
lovství; - brzo ti připne hrubý plášť - lid rou-
havý, - třtinu ti vetchou slepá zášť - v dlaň
postaví.

5. Přitul se ve snu k Máteři - jak drahý Syn,
- hlavinku s hebkou kadeří - slož v její klín; -
brzo ty Matku opustíš - a lidmi klet, - položíš
hlavu na svůj kříž, - bys spasil svět.“

O B S A H :

	Strana
Co kdys od proroků	3
Co to znamená	4
Co to znamenati má?	5
Den Božího narození	8
Doba vánoční milá	9
Ejhle, naše chasa	10
Hopsa, pacholátka	13
Chtíc, aby spal	14
Já bych rád k Betlemu	15
Jak jsi krásné, neviňátko	17
Ježíška přivítejme	18
Místo Betlema	19
Na nebi andělé	21
Narodil se Kristus Pán	22
Nesem vám noviny	23
Novina velmi dobrá	25
Ó svatá dobo vánoční	27
Panna Maria vložila	28
Pásli ovce Valaši	29
Pojďte všichni k jesličkám	30
Poslechněte, národové	32
Pospěšte, pacholátka	33
Přišlo jsi k nám, Jezulátko	34
Půjdem spolu do Betlema	35
Sem, pastýři, pospíchejte	36
Sem pospěšte, ptáčátka	38
S pastýři teď o závod	39
Svatou dobu již tu máme	40
Tichá noc	41
Veselé vánoční hody	42
Veselte se	44
Vítaný buď, Ježíšku	45
Vzhůru, bratři milí	46
Zpívala Synu Matička	47